

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

14. Vos estis lux mundi. 15. Non potest ciuitas abscondi super montem posita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

14. *Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi
15. super montem posita.*

*Ecclesia
visibilis.*

*Gul. Fulco
de success.
ecclesiast.
cap. 2.*

*Matth. 18.
Ioan. 15.*

*Fulco sibi-
dem.*

EX his verbis in hunc modum colligunt Catholici. Si Ecclesia est lux mundi, vt homines ab ignorantia tenebris ad fidei lumen traducat, ergo visibile corpus est, nec deleri potest; sicut sol lux mundi, vt homines suo lumine fruantur, extingui non potest. Sed est hæretica expositio quæ hanc demonstrationem refellere conatur. Ecclesia (inquiunt) est lux mundi: sed non est satis esse lucem vt videatur: neque enim lapis solem videt. At mundus impiorum nõ magis cernit quàm lapis, nisi oculos aperiat gratia. Ecclesia ergo, vt cunque sit lux mundi, non nisi p̄p̄s & electis suis est visibilis. Responde. Ecclesia est lux mundi per participationem, sicut Christus erat lux mundi per se & suam plenitudinem. Sicut ergo Christus vt pro vero Filio Dei agnosceretur, non nisi oculis fidei videri potuit, sed vt homo in terris conuersatus tam ab impiis Iudæis quàm à piis cernebatur: sic Ecclesia vt pro vera Christi sponsa & columna veritatis ac matre fidelium agnoscat, non nisi oculis fidei videtur; sed vt est hominum collecta congregatio per totum orbem diffusa Christi nomen profitentium, eatenus non à credentibus tantum, sed & ab incredulis & impiis cernitur: ab his vt ad fidem & veritatis cognitionem perueniant; ab illis vt in sana fide nutriantur ac conseruentur. Rursum impius est qui non audit Ecclesiam, & pro ethnico ac publicano habendus. Sed quomodo ille audire eam potuit, qui eam videre non potuit? At verò quemadmodum Christus dixit, *Et viderunt me & oderunt me & patrem meum;* sic impij siue ethnici, siue hæretici, siue mali Catholici, qui audire Ecclesiam & eius disciplinæ subiacere nolunt, & vident Ecclesiam, & oderunt eam?

Non potest ciuitas abscondi super montem posita. Hæc verba quantum valeant ad Ecclesiam Christi visibilem & illustrem demonstrandam, & quoties S. Augustinus contra Donatistas in eum sensum illa tractauerit, in Prompt. Cath. Dom. 24. post Pentec. circa finem accuratè tractauimus, ideòque nihil hic repetimus. Sed vñ adhuc hæreticæ corruptioni occurrendum est. *Ciuitas* (inquiunt) *super montem posita non Ecclesiam, vt alicubi Augustinus, sed Ecclesia Pastores, vt Chrysostomus, alijq; sanius interpretantur, designat; quorum vita suis in exemplum proposita non magis latere potest oculos discipulorum, quàm ciuitas super montem sita eos qui circumquaque*
in

in propinquo habitant. Cæterum qui Pastores Ecclesiarum hic intelligit, populum credentem necessariò includit: Non enim sunt Pastores sine plebibus, vnde D. Cyprianus Ecclesiam definiuit esse, *gregem Pastori suo adunatum*. Est igitur Ecclesia tota ciuitas super montem posita, collectio fidelium super Christum ædificata; sed in ea ciuitate magis eminent & conspicui sunt pastores, tanquam turres & propugnacula eius. Et horum quidem vita credentes latere non potest; sed ideo non latet vita, quia personæ conspicuæ sunt, & huiusmodi quæ latere nequeant. Vitæ & probitatis lucem vrgent hæretici, personarum lucem agnoscere nolunt. Sed vtrumque sic docet Christus, vt ex personarum claritate, vitæ honestissimæ lucem inferat; & ideo lucere iubeat eorum opera, quia tanquam ciuitas sunt in monte posita quæ abscondi non potest, videlicet propter statum & officij altitudinem quam tenent. Valet igitur optimè frequentissima Augustini disputatio, Ecclesiam Christi semper esse mundo visibilem & conspicuam, sicuti & Christi nomen erit; quia in hoc altissimo monte, qui Christus est, positi sunt, id est, illius locum & authoritatem tenent, eius legati ac ministri sunt, eius personam referunt; & potestatem exercent.

Lib. 1.
epist. 3.

13. *Vos estis sal terræ.*

Corrumpit hunc locum Calvinus hoc modo. *Quod proprium* (inquit) *est doctrina, ad personas transfertur, quibus commissa est eius administratio.* Moxque impotenter in Catholicos inuehitur, qui ad Ecclesiarum Episcopos ista accommodant. Cæterum ad personas ipsas Apostolorum & successorum eorum Christus loquitur. Ipsos esse ait sal terræ: ipsos ait infatuari posse & nihil vltra valere, sed conculcari, &c. Doctrina ipsa veritatis infatuari non potest, sic vt nihil vltra valeat. Quantumcumque enim à falsis magistris contaminetur, eius tamen puritas illibata manet: nec nostrum affirmare vel negare aliquid ponit in re. *Euangelium* est virtus ad salutem omni credenti, vtcumque hæretici conuertant & peruertant illud. Verum quidem est, Apostolos & eorum successores non nisi ratione veræ doctrinæ quam docent, *saltem esse terræ*: ipsi tamen sunt qui docendo terram saliant. j. qui vel putrida hominum corda sapore veræ fidei condiunt & vitæ restitunt, vel sanas iam hominum voluntates puritate doctrinæ conseruant. Doctrina sine doctoribus

Rom. 1.
Gal. 1.

Pastores
sunt sal
terra.